

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 750/2016
28.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.П., због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката С.Д., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 1331/10 од 27.11.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 529/16 од 18.04.2016. године, у седници већа одржаној 28.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 1331/10 од 27.11.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 529/16 од 18.04.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 1331/10 од 27.11.2015. године, између осталих, окривљени Н.П. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци, те је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и судског пашала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 529/16 од 18.04.2016. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Н.П. преиначена је пресуда Основног суда у Крушевцу К 1331/10 од 27.11.2015. године, само у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд окривљеног Н.П., због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од пет месеци док су жалба браниоца окривљеног Н.П. у преосталом делу и жалба Основног јавног тужиоца у Крушевцу одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Н.П., адвокат С.Д., поднео је захтев за заштиту законитости због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 439. тачка 1) ЗКП, све у вези са одредбом

члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд поднети захтев усвоји и побијане пресуде укине.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву браниоца окривљеног Н.П., адвоката С.Д. је само нумерички указано на повреде одредаба члана 438. став 2. тачка 1) и члан 439. тачка 1) ЗКП, које представљају законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца. Међутим, даљим наводима у захтеву није јасно опредељено на ком доказу се пресуда заснива, а по одредбама ЗКП се не може заснивати - све везано за битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се указује у захтеву, нити је означен део и правац побијања правноснажних пресуда везано за означену повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, те је захтев оцењен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.